

Poutník

POUTNÍK

časopis brněnských unitářů

Obsah čísla 3/2000 - 25 - VII

1. Úvodník sestry Rev. Jarmily Plotěné.....	1
2. Blahopřejeme a vzpomínáme	2
3. Vzpomínka na br. Ing. Cyrila Pekaře.....	3
4. 150. Výročí narození T. G. Masaryka.....	4
5. 15.3.1878 narozena Charlotta G. Masaryková.....	5
6. Boris Merhaut: Čas a časoprostor.....	6
7. Bohumil Houser: Probuzenému pádem do řeky.....	9
8. Bohumil Houser: Ráno v lázních Skalka.....	10
9. Jarmila Plotěná: Co je tolerance?.....	11
10. Poznáváme Německé unitáře.....	13
11. Co píší Němečtí unitáři o Giordanu Brunovi.....	14
12. Přehled proslovů na shromážděních unitářů v Brně...16	
13. Citáty slavných (připravil br. J. Lorenz).....	18
14. Ženy a unitářství (Recenze knihy)	19
15. R. W. Trine: Cesta k vnitřnímu životu	21
16. Dedikace pro nový věk (dle E. N. Holzové)	22
17. Duchovní cesta a víra unitářů v deseti bodech.....	23
18. Thomas Moore: Modlitba	24
19. Na lehčí notečku (Dle časopisu The Unitarian).....	25

Toto číslo vychází k 1. březnu 2000.

Byli bychom velmi rádi, kdyby předplatné na rok 2000 bylo uhrazeno do konce března t.r. Složenky, které dostáváte jsou platné do června t.r. Za mimořádné příspěvky na vydávání jednotlivých přednášek a proslovů srdečně děkujeme.

Redakce a administrace časopisu POUTNÍK.

Jánská 16, 602 00 Brno

Vážení a milí čtenáři Poutníka,

Již třetí měsíc píšeme dvojku na začátku našeho letopočtu, čas plyne a jen zdánlivě se nic nového neděje a nechystá v období března - v němž vychází POUTNÍK tak zvaně "neutrální", který neobsahuje ani články vánoční ani ještě velikonoční, dokonce i to jaro se jen velmi nesměle hlásí a květinová slavnost není ještě přede dveřmi.-

Kdepak, tenhle Poutník není ani trošku "šedivý neutrál", ač ozdoben jen drobnými kvítky, přináší zvěsti dobré a zprávy radostné:

Tak za prvé - návštěvnost na pátečních unitářských shromážděních je dobrá, místnost již skoro příliš malá, když nic, potřebovali bychom alespoň deset židlí navíc. Na únor 25.2. jsme naplánovali koncert indické duchovní hudby pana Mohsina Mortaby z Bangladeše, který si svoje písně skládá, ale zpívá také zpěvy baulů a písně Rabindranatha Thákura. Rovněž ostatní programy - promluvy vzbudily zájem.

Za druhé - vznikl stylový klub NEFTALIM (nesoucí jméno jednoho ze synů Jákobových). Dle některých z 22 starozákonních zmínek o této osobnosti byl vládce Neftalim moudrý, oplývající výmluvností a rozsáhlým územím království. Klub má tedy jméno jako stvořené k disputacím a polemikám, duchovědným retorikám i k usebranému mlčení (třeba nad šálkem čaje).

Je domovem Království Neftalim - brněnských přátel filosofa Roberta Nového, jejichž vkusem, uměním, dary a množstvím fyzické práce vznikl ze staré řemeslnické dílny v prostředí pavlačových domů na Kopečné 37. Začíná být též domovem brněnských unitářů a jim blízkých přátel. Proběhly zde již dva střední "semináře" a mnoho krásných setkání na přednáškách a vernisážích. Zima, která zprvu poněkud odrazovala, ustupuje rychle bližícímu se jaru a srdečné atmosféře, té především.

Již nyní zde nemlčí Musy na výstavách obrazů a fotografií (Jan' Spěváček, Lukáš Orlita - obrazy, Jarmila Plotěná - fotografie.)

Mohou zde též diskutovat i v meditacích mlčet unitáři a jejich přátelé na středních seminářích, a to vždy SUDOU STŘEDU v měsíci: tedy 8. a 22. března, 12. a 26. dubna, atd. i v dalších měsících vždy od 17,00 hodin koná se SEMINÁŘ SEBEPOZNÁVÁNÍ NA DUCHOVNÍ CESTĚ v klubu NEFTALIM, Kopečná 37 (ulice pod Pekařskou, po schodech dolů, naproti knihkupectví).

Pěkný březen přeje

Jarmila Plotěná

BLAHOPŘEJEME

všem našim členům a přátelům, kteří se narodili v březnu a v dubnu a přejeme jim do dalších let mnoho radostných dnů a duchovních zážitků.

Jsou to:

- 1.3. Dr.Bohumil Houser
- 3.3. Ing.Antonín Koráb, CSc
Jitka Stejskalová
Milan Sedláček
- 7.3. ThMgr.Petr Veselý
- 9.3. Drahomíra Němečková
- 11.3. Jana Jarušková
- 19.3. Antonín Knotek
svátek mají Josefové
- 24.3. Karel Šanca
- 27.3. Libuše Šafránková, Šlapanice
- 29.3. Jaroslav Kršek
- 4.4. Přemysl Mikauš. Lelekovice
- 5.4. Miloš Mikota
- 14.4. Jaroslav Lisý
Miloš Kopřiva
- 16.4. Miloš Kamenický
- 23.4. Marie Mildorfová, Praha
- 28.4. Josef Hepp

NEZAPOMÍNÁME ani na ty členy a významné osobnosti, kteří nás v těchto měsících opustili:

- 5.3.1979 br. Josef Šimák, předseda POU a překladatel
Gibranovy knihy „JEŽÍŠ, SYN ČLOVĚKA“
- 10.3.1948 Jan Masaryk, 12.3.1930 Alois Jirásek,
- 13.3.1977 prof.Dr.Jan Patočka,
- 18.3.1991 Ludmila Drbalová,
1994 Dr.Jaroslav Kalivoda, Olomouc
- 30.3.1989 Rev.Bohdana Hašplová, duchovní čes. unitáru,
- 17.4.1985 Dr.Jaroslav Audy

V Z P O M Í N Á M E

Ing. Cyril P e k a ř

5.7.1917 - 3.2.2000

Bratr Ing.Cyril Pekař opustil tuto pozemskou pouť 3.2.2000 a rozloučení s ním se konalo v brněnském krematoriu 3.3.2000. Na bratra Ing.Pekaře nezapomeneme, neboť byl dlouholetým členem NSČU Obce unitářů v Brně, a to od roku 1968 a plných 16 let byl předsedou místního správního sboru až do roku 1991. Po celou tuto dobu svého působení v brněnské obci unitářů přednesl více jak 200 proslovů s náboženským tematem, kterými povzbuzoval a utěšoval četné posluchače, členy a přátele českých unitářů v Brně. Z let 1975 až 1990 uvádím alespoň některá zajímavá a závažná temata z programů, které se dochovaly. Jedním z prvních jeho temat bylo "Proč se nemusíme bát smrti?" Z dalších četných temat uvádím alespoň některá: "Má význam uctívání Boha?", "Jsou platná Mojžíšova přikázání ještě dnes?", "Jsou nutná pouta meditace?", "Je KARMA božím projevem?", "Vývoj náboženství od orientálního po křesťanství, (cyklus přednášek)", "Působení Ježíše v Řecku", "Působení Ježíše v Indii", "Symboly bible", "Svědectví řeckých mythologií, I, II, "Je nutné znát esoterní pravdu? I, II, III.", "LÁSKA jako síla poznávací", "VÍRA jako ctnost formou LÁSKY", "Pisma a duchověda", "Touha lidí přítomné doby", Mnohonásobně zesílené myšlení", "Epištoly Pavlovy", "Cyklus: NA CESTĚ K DUCHOVNÍ PRAVDĚ", "Pojednání o dobru a zlu", "PRAVDA šťastného života", "Zachovávejme duševní hygienu!". Těch proslovů bylo daleko více; žel Bohu, nejsou v našem archivu. Ti četní posluchači, kteří je slyšeli. uchovávají je ve svých srdcích a rozhodně nezapomenou na výraznou tvůrčí osobnost českého unitářství v Brně, jakou byl br. Ing. Cyril Pekař. NEZAPOMENEME!

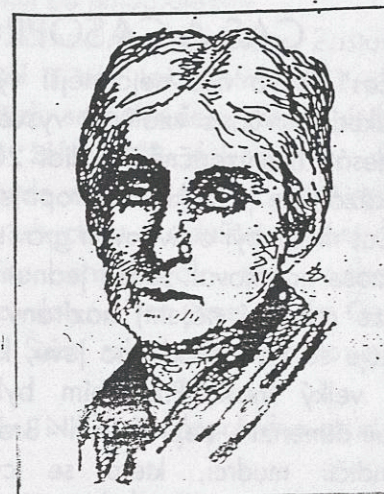
Miloš Mikota

7. března oslavíme 150. výročí narození presidenta T. G. Masaryka

Láska účinná předpokládá poznání bližních a sebe samého, aby člověk postřehl, co komu chybí. Poznat sebe, být přísný na sebe, být skromný, proto se mluví o křesťanské pokoře. Láska nás činí praktickými – zbožnost si nežadá nešiků. Již v evangeliu se vyslovuje lítost nad tím, že synové světla často nestačí na syny světa. Ježíš praví, buďte jako holubice a jako had – je třeba moudré mírnosti, ale také důmyslu, praktičtosti a dovednosti.

Úryvek z knihy Karla Čapka „Hovory s TGM“

15. března 1878 se narodila Charlotta Garrigouová, americká unitářka z Brooklynu, která se stala manželkou Tomáše Masaryka. Také její dvě sestry a tři generace jejich rodiny byly členy unitářského sboru (The First Unitarian Congregation in Brooklyn) v New Yorku.

Paní Charlottě G. Masarykové je věnováno celé desáté číslo unitářského časopisu CESTY A CÍLE z roku 1923, strany 3-24 (147-168).

— Když miluješ svou vlast, nesmíš o tom mluvit, ale udělej něco kloudného.

— Láska musí být účinná. Musíme pro bližního něco udělat, proň pracovat.

— Otázka sociální není otázkou pouze jedné třídy a kasty, jest otázkou všech.

T.G. Masaryk

Boris Merhaut:

ČAS A ČASOPROSTOR

"Nemám čas", bývá náš nejčastější výrok a často jen výmluva. Odkud se vůbec vzal? O vysvětlení se zasloužil jeden z padesáti nejvýznačnějších lidí 20. Století - Albert Einstein. Dokázal, že je základní propojení mezi časem a prostorem. Čas může být ovlivňován gravitací. Čas se může smršťovat a zase natahovat. Jeden jednotný čas neexistuje. Čas je pouze relativní pojem, nazíraný vždy z určitého úhlu. Odvozuje se od záhadného jevu, který astronomové pojmenovali velký třesk. Před ním byl čas a prostor nerozlišitelnou dimenzí - neprojevem - Brahmovou nocí, jak tvrdí staroindičtí mudrci, která se cyklicky střídá s Brahmovým dnem čili projevem vesmíru.

O relativitě času jsem se bolestně přesvědčil při své poslední cestě za brněnskými unitáři, kteří mne pozvali referovat o impulsech z Fora 2000. Přespal jsem u přátel na Újezdě a časně zrána jsem vyrazil na Wilsonovo nádraží, řízen zkušeností z mých pražských let, že na to postačí půlhodinka. Chyba lávky! V zájmu autodopravy zastávka čísel 6, 9 a 12 byla posunuta zpět asi o 60 m, takže občan, který by chtěl čekat zároveň na tramvaje č. 22 a 23, příjíždějící od Malostranského náměstí, by musel běhat jako Zátoupek. Pánové, kteří tuto změnu navrhli, si vozí své velectěné pozadí autem, ti MHD nepoužívají, takže na pohodlí chodců nemyslí. Vsadil jsem na špatnou zastávku. Když se za 9 minut přikodrcalo číslo 22, řidič se choval jako by měl "najeto". Ploužil se Národní, Celetnou, Ječnou přes Pavlák, kde narazil na Severojižní magistrálu. O rozříznutí organizace města ve dvě rozhodli mudrlanti z ÚV-KSČ: je to kuriozita tak vzácná jako Eifelovka či Šikmá věž v Pise. Doufal jsem, že rychlík bude

mit zpoždění, ale jako naschvál jel včas a tak jsem metrem na nádraží dorazil 5 minut po jeho odjezdu.

Další vlak na Žilinu jel za hodinu a vyjel včas. Zastavil však před Českým Brodem, a stál a stál. Lokomotiva totiž přešla dítě kolem, které na přechodu se pokoušelo předhlonit strojvůdce; a mělo smůlu. Zmatení železničáři dali pokyn, aby cestující vystoupili, že prý přijede nová souprava. Maširovali jsme se zavazadly asi 400 m, abychom po dalším čekání nastoupili do původního vlaku. Ten zastavoval, aby pobral cestující vynechaného osobního vlaku a tak jsme se do České Třebové doploužili v 11 hodin. Šťěstí se na mne usmálo: na Brno bylo spojení.

Byl jsem ohlášen redakcí NIKY, že dopoledne přijdu na radnici ve Svitavách.

Toto okresní město totiž získalo "Cenu města v souladu s požadavky EU", aniž by tak vyhraněně anti ekologický český tisk o to projevil zájem. Jen Mladá Fronta DNES v článku kroutila hlavou, jak je to možné, když občané Svitav válčí s radnicí kvůli kácení vzrostlých stromů místního parku.

Máme sice plná ústa přiblížování se Evropě, ale když se to někde opravdu podaří a mělo by to sloužit za příklad hodný následování, náš tisk poplatný zájmům podnikatelských kruhů, zarytě mlčí. Palcový titulěk, který by si tak mimořádná událost zasloužila, jsem nenašel ani v listopadovém čísle Svitavských novin, které vydává akciovka ALFA ve spolupráci s městským úřadem. Jejich šefredaktor si zřejmě vůbec neuvědomil význam takového ocenění a pětinu titulní stránky zabírá nepříliš podařená fotografie myslivce ze zadu s radostným očekáváním, že se "doba honů přiblížila a že doufáme, že bude úspěšná." Následkem zpoždění vlaku jsem setkání se starostou a zároveň senátorem Jiřím Brýdlem zmeškal, ale vše potřebné mi sdělil místostarosta.. Oba nastoupili před devíti lety a jejich působnost

je tak úspěšná, že je občané znovu volí do řídicích funkcí. Město má to štěstí, že odbor životního prostředí řídí zapálený ekolog, absolvent Zemědělské univerzity v Brně Ing. Marek Antoš, který vykonává svou funkci bez ohledu na úřední hodiny. On převzal v Bruselu cenu "Město v souladu s požadavky EU" během slavnostního aktu, jehož se mj. zúčastnili i ministr životního prostředí ČR Miloš Kužvar a jeho hlavní poradce Dr. Bedřich Moldán.

Po přednášce v Radnické ulici v Brně, která vyvolala živou diskusi, jsem přespal v prázdném, upravovaném bytě mladého Petra Horkého. Byl jsem tam doveden a ujištěn, že to je "kousek od nádraží". V 7 hodin ráno spoléhaje na svůj orientační smysl, jsem liduprázdnými ulicemi vyrazil... Čas ubíhal a nádraží nikde. Nakonec mne správně nasměrovala metařka - Rómka. Podchodem jsem dorazil na I.nástupiště, kde Slovenská strela už stála. Vynašel jsem podle místenky vagón a sedadlo. S úlevou jsem jedinému spolucestujícímu v kupé popřál "dobrý den". Neodpověděl, byl zcela ponořen do (rudého) Práva. Přesně za 3 minuty se vlak rozjel.

Mých mnoho já zahájilo rozpravu jako v parlamentě: "Máš ty to, starej troubo, zapotřebí vystavovat se takové štrapáci, místo abys v leže u televize si šetřil koleno, které ti ortopedové navrhuji nahradit ocelovým kloubem?", řeklo mé "líné a pohodlné já". "Rozhodně ano", odpovědělo "altruistické já", "přijal jsi funkci místopředsedy a tak jsi povinen něco dělat pro to, aby se členové různých sborů lépe poznávali."

Toto "já" vyhrálo a tak koncem května pojedou do Brna opět, a to i do nově vzniklého klubu mládeže, kde mladí lidé našli svou niku. A to navzdory tomu, že časoprostor naší stověžaté matičky Prahy se během deseti let od Plyšáku zhoršil.

Bohumil Houser

PROBUZENÉMU PÁDEM DO ŘEKY

Nyní nezbývá než plavat -
klidně, pozorně a s pílí
třeba i mezi krokodýly
ke svému domovu a k cíli.

Objímej vše, co je ti drahé
neb stejně v proudu vše ztratíš
ale v srdci pevně drž
To, co je Ti nejdražší.

To, co potřebuješ
ponech si
či vezmi.

To, co nepotřebuješ
odlož a nevracej se k tomu
nikdy!

Bohumil Houser

Ráno v lázních SKALKA

Čtyři prameny životní síly
hovoří každý jinou řečí
naslouchám bubláni malinkou chvíli
až čas odplyne v tiché křeči.

Břízky se baví s modrým nebem
ptačí zpěv vibruje s prameny
sluneční paprsky voní chlebem
teplem svým sytí kameny.

"Svatopluk" šermuje svými meči
"Cyril" jen modlitbu šeptá
v podsvětí zpívá "Julinka" a "Jan".

Život tu v pokoře tiše klečí
jen napovídá - nic se neptá -
sám léčí bolest svých ran.

Jarmila Plotěná:

CO JE TOLERANCE?

Často slyšíme, že unitáři jsou tolerantní a rovněž jako takoví tuto chvályhodnou vlastnost rádi deklarujeme v různých svých programech a předsevzetích, které mají vyjadřovat naše přesvědčení a nějakým způsobem nás popisovat. Jistě mnohý se tímto krásným přívlastkem, tolik charakteristickým pro unitářství, vážně a opravdově zabýval a určitě zde našel zajímavé vztahy. Vždyť už pouhý původ toho slova mnohé napoví.

Naše, českému jazyku téměř zdomácněle znějící, "TOLERANCE" je substantivum rodu ženského se základem v latinském slovese "tolero, are, avi, atum"(1), znamenajícím snášet, zakoušet, vydržet, dopouštět, např. Ve smyslu "snášení chvíl největší tísně" (supremae necessitatem toleratae), jak praví Tacitus, nebo, od téhož autora "snášet třicetiletou nebo čtyřicetiletou vojenskou službu" (tricena aut quadragena stipendia tolerare) či impudicitiam uxoris tolerare =snášet manželčinu bezostyšnost".

Mohlo by se tedy na první pohled zdát, že tolerance je cosi velmi trpného. Téměř sebezničujícího, něco ve smyslu "nechávat na sobě dříví štípat",- Avšak tím význam slovesa "tolerare" zdaleka nekončí, neboť ono taktéž znamená udržovat se naživu, zachovávat svůj život, jak nacházíme např. u Vergilia ve rčení "vitam tolerare". Z uvedeného je zřejmé, že skutečná tolerance má harmonicky zahrnovat jak význam trpnosti a dopouštění, tak význam sebe zachování.

Ovšem, zde je kritérium, čili kdo nebo co vlastně správně určuje hranici obou významů?

Než se pokusíme zodpovědět si tuto otázku, připomeňme ještě obvyklý význam slova TOLERANCE dle slovníku(2): znamená snášenlivost, trpělivost; v technice povolenou odchylku od

předepsané vlastnosti nebo činnosti stroje nebo zařízení, povolenou odchylku od přesnosti přístroje.

A nyní se k nám otázka navrácí: Tedy, kdo nebo co určuje tuto možnou tolerovatelnou odchylku, ovšem ve složitých průbězích života, v činnosti člověka, jeho rozmanitých cílů, nadějí a víry?

Mám dojem, že si pro odpověď nemusíme chodit daleko mimo rámec unitářských ideálů. Můžeme si totiž všimnout, že ji máme uvedenu jako jednu z hlavních hodnot unitářství a vyjádřenou jako důraz na čistotu svědomí a na zdravý rozum bez předpojatosti a fanatismu. Tak tichý, ale přece jasný hlas neumlčeného svědomí, jako zrcadlení vyššího principu v nás lidech, určuje šíři a záběr přátelství a tolerance ve smyslu "snášet", "ponechat" a rozum v souladu se svědomím má stanovit hranici této trpnosti. Přičemž ji uvádí v harmonii se zachováním vlastního řádu a jemu nejbližšího okruhu.

Pro kterékoliv lidské společenství, uznávající toleranci za vysokou hodnotu, to znamená jednak ohled na nejširší okolí (to jest jiné společnosti, organizace, filosofické proudy a různá vyznání), jednak ohled na zachování sebe sama jako funkčního a obecně užitečného celku.

Tak náročného úkolu se nezhostí nic menšího než vše harmonizující Láska, která jediná moudře a ve smyslu účinné služby, řeší vztah k bližšímu i vzdálenějšímu s jediným zřetelem k zornému úhlu Věčnosti.

Poznámky k textu: (1) Latinsko-český slovník, Praha, SPN, 1970
(2) Kapesní slovník cizích slov, Praha, SPN, 1971

POZNÁVÁME EVROPSKÉ UNITAŘE

V 1. čísle POUTNÍKA (str.20) jsme oznámili "Setkání evropských unitářů" v srpnu t.r. v Rumunsku a v Maďarsku. O kolébce unitářství v Sedmihradsku a v Maďarsku jsme již psali v minulosti ve Zpravodaji. Nyní se seznámíme s unitáři v Německu.

NĚMEČTÍ UNITÁŘI

jsou společenstvím osvobozených lidí, kteří svojí vlastní víru nespojují s nábožensku dogmatikou.

Jádrem jejich společenského vzdělávání je skutečnost, že pramen jejich vlastní náboženské pravdy je skryt v jejich vlastním bytí. Je formulován v preambuli jejich základních myšlenek jako "OCHRANA SVOBODY OSOBNÍHO VYJÁDRĚNÍ". Proto není možné, aby unitáři měli nějaké závazné vyznání víry anebo lpěli na nějakých svatých knihách.

Němečtí unitáři jsou náboženskou společností, ve které se zásadně všichni členové mohou podílet na vyjádření své víry.

Tak jako životaschopná demokracie předpokládá politickou schopnost rozhodování občanů. Stejně tak staví unitářská společnost na společném přesvědčení, že každý člověk vlastní schopnost náboženské samostatnosti.

Náboženství pro německé unitáře znamená smysluplné spojitosti vědomě prožívat a vlastní život smysluplně utvářet. Je vždy cestou - stále znovu a znovu odhalovanou - cestou chránící život před rezignací. Tato cesta začíná náboženským přesvědčením, ubezpečením v jednotě (UNITAS) všeho bytí, které je udržováno stejnými tajemnými silami jako vlastní celistvost.

Náboženství potřebuje ke svému rozvíjení láskyplné podněty a cílené výzvy ve známém a důvěrném prostředí a proto potřebujeme náboženskou společnost.

Unitářské náboženství je proto náboženstvím sebezodpovědnosti stejně tak jako náboženstvím vzájemného porozumění a pochopení.

Z "UNITARISCHE BLÄTTER" přeložil
Bohumil Houser

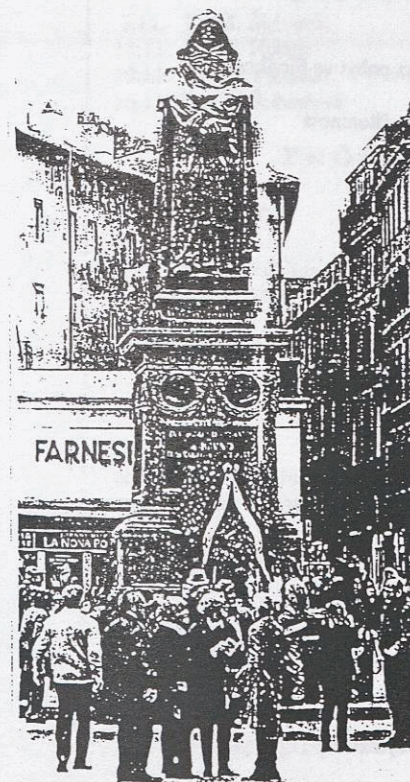
CO PÍŠÍ NĚMEČTÍ UNITÁŘI

Časopis německých unitářů, z něhož br. Dr. Houser přeložil úvodní stať, představující německé unitáře, má větší formát než náš Poutník, je jako Revue s 51 stránkami. K jejich zpracování bychom potřebovali samostatného redaktora, kterého nemáme. Občas nám však připomenou něco velmi zajímavého a to bychom mohli alespoň ve stručné formě zařadit do Poutníka.

První číslo Unitarische Blätter pro Leden a Únor 2000 připomíná, že rok 2000 je pro osvětové společnosti rokem Giordana Bruna. Před 400 lety byl Giordano Bruno - 17.2.1600 - inkvizicí v Římě upálen.

Tento mučedník položil svůj život za pravdu filosofickou a za nedogmatické myšlení 2000 let po smrti Sokratově. Byl přesvědčen o Kopernikově světovém názoru a o církevních dogmatech, zejména o Trojici, si vytvářel vlastní názor velmi blízký unitářskému.

Giordano Bruno se narodil roku 1548 v Nole a vlastní zkušeností, zejména cestováním, dospěl k názoru, že náš svět je heliocentrický a člověk že žije v čase a prostoru nekonečného vesmíru. Vycházející z Kopernika dospěl k přesvědčení, že naše Země a naše Slunce nejsou absolutním středem vesmíru. Pokud se týče jeho názoru na Boha, možno říci, že byl blízký pantheismu, jeho etika byla humanistická. Své názory neodvolal ani po osmiletém vězení v Andělském hradu. Na popud papeže Klementa VIII inkvizice Bruna odsoudila k upálení na hranici. Tím se ale odsoudili sami a je smutné, že dodnes církev tento svůj hrozný čin neodvolala. Zastřešující organizace Svobodomyšlných světových sdruženích DFW vyzývá všechna svobodomyšlná sdružení v Německu, aby jejich členové si připomněli činnost a mučednickou smrt Giordana Bruna a zúčastnili se 19. března t.r. v Kasselu vzpomínkového shromáždění.

Na římském náměstí Campo del Fiori, kde byl v roce 1600 upálen Giordano Bruno, dnes stojí jeho socha
Foto AP

Lidové noviny vzpomněly zmíněné události podtitulkem "Ani 400 let po upálení katolickou inkvizicí nehodlá církev filozofa rehabilitovat". Dále se v článku píše: "Ačkoli současní církevní představitelé připouštějí, že Brunův případ, jak ho řešila inkvizice, jde přímo proti učení evangelia, jeho učení je podle nich přesto nadále "v rozporu" s křesťanskou doktrinou." Mám za to, že tam mělo stát "s katolickou doktrinou". Údaje o Giordanovi Brunovi doplňuji dle článku v LN.

Giordano Bruno vstoupil v 18 letech do kláštera dominikánského. Už tenkrát pochyboval o nejsvětějších člancích víry. A když vzbudil podezření inkvizice, uprchl z Říma a většinu života strávil cestováním po Evropě. Když se v roce 1551 vrátil do Itálie na pozvání mecenáše Giovanniho Moceniga, byl brzy na udání samotného Moceniga zatčen, dlouho vězněn a nakonec 17.2.1600 upálen.

(Z Unitarische Blätter volně přeložil a z LN vybral M. Mikota.)

Leden

- 6.1. S Rev. J. Plotěná: Seminář sebepoznávání na duchovní cestě
- 8.1. P Dr. B. Houser: Moudrost chassidů
- 13.1. S Rev. J. Plotěná: Seminář
- 15.1. P Dr. M. Škárová: Jak prožívat duchovní koloběh v přírodě a v člověku
- 22.1. P Rev. J. Plotěná: Skryté rozměry života
- 27.1. S Rev. J. Plotěná: Seminář ...
- 29.1. P Rev. M. Mikota: Probuzení, osvícení a znovuzrození

ÚNOR

- 3.2. S Rev. J. Plotěná: Seminář
- 5.2. P Dr. B. Houser: Šiatsu, Tsubo a Reiki
- 12.2. P Rev. M. Mikota: Probuzený život
- 17.2. S Rev. J. Plotěná: Seminář
- 19.2. P Rev. J. Plotěná: Hledači ráje a hledači nebe
- 26.2. P Prof. M. Šubartová: Ekogramotnost, Člověk mezi lidmi a přírodou

BŘEZEN

- 5.3. P Dr. Kloučková-M. Klementová: Vzpomínky na pobyt ve Findhornu
- 10.3. S Rev. J. Plotěná: Seminář
- 12.3. P Prof. M. Šubartová: Rosikruciani - minulost a přítomnost
- 17.3. S Rev. J. Plotěná: Seminář
- 19.3. P Dr. B. Houser: Stáří bez utrpení
- 26.3. P M. Kopřiva: Karmické příčiny nemoci....

DUBEN

- 2.4. P Dr. M. Škárová: Cesta božské duše od vánoc do velikonoce
- 7.4. S Rev. J. Plotěná: Seminář...
- 9.4. P Dr. B. Houser: Eckhartova mystika
- 16.4. P Rev. M. Mikota: Cesta ticha
- 21.4. S Rev. J. Plotěná: Seminář
- 23.4. P M. Pulicarová: Současný Tibet
- 28.4. S Rev. J. Plotěná: Seminář...
- 30.4. P Rev. J. Plotěná: NÁLADA a její vědomé tvoření (NFČ)

KVĚTEN

- 7.5. P Dr. B. Houser: VES AK - buddhistický svátek jara
- 12.5. S Dr. B. Houser: Amer. a čínská akupunktura
- 14.5. P Rev. JP, MM a BH: Květinová slavnost
- 21.5. P Rev. M. Mikota: Magie lásky, zdravý a šťastný život
- 28.5. P Rev. J. Plotěná: Cesta ke světlu

ČERVEN

- 4.6. P Dr. M. Škárová: Cesta lidské duše k „letním výšinám“
- 11.6. P Dr. J. Jobánek: Hmota a duch
- 18.6. P M. Kopřiva: Karmické příčiny nemoci a jejich léčba a náprava
- 25.6. P Josef Hepp: Na počátku bylo slovo...

SHROMÁŽDĚNÍ OBCE UNITÁŘŮ V BRNĚ

Druhé pololetí 1999

ZÁŘÍ

- 10.9. Rev. M. Mikota: Nový věk a naše budoucnost
- 17.9. Dr. B. Houser: Dopisy Mistrů Zenu
- 24.9. Rev. J. Plotěná - Karma a reinkarnace
Dipl. tech. M. Kopřiva

ŘÍJEN

- 1.10. Dr. M. Škárová: Vědomé prožívání podzimu...
- 8.10. Dr. B. Houser: Věda o dechu
- 15.10. Rev. M. Mikota: Cesty a cíle duchovní obrody
- 22.10. Dr. B. Houser: Joga Bhagavadgity
- 29.10. Rev. J. Plotěná: Návrat mysli domů

LISTOPAD

- 5.11. Dr. M. Škárová: Jak léčit dle Marko Pogočnika
- 12.11. Dr. B. Houser: Ježíš a Buddha
- 19.11. Rev. J. Plotěná: Žil Ježíš také v Indii?
- 26.11. Prof. M. Šubartová: Utajené dějiny Evropy

PROSINEC

- 3.12. B. Houser: Síla bdělé pozornosti
- 10.12. Rev. J. Plotěná - Míloš Strnad: Cesta člověka ke Světlu
- 17.12. Rev. M. Mikota: Na prahu nového tisíciletí - (Rosikrucianské osvícení)

Resumé:	
Součet příjmů na shromážděních v 1. pololetí.....	10.518,-
Součet příjmů na shromážděních ve 2. pololetí.....	6.801,-
Celkový příjem ze shromážděních v roce 1999	17.319,-
Celkový příjem příspěvků členských.....	11.321,40
na tisk literatury (pokud není zahrnuto v příspěvcích).....	6.128,-
předplatné na rok 2000	1.149,-
Celkový příjem příspěvků členských a na literaturu,	18.598,40

CITÁTY

Často nám čtenáři posílají různé citáty z literatury i vlastní.
Budeme vybírat takové, které doplní naše články.

Chyba je, když věříš každému, ale chyba je i to, když nevěříš nikomu.

Seneca

Jak můžeš milovat Boha, kterého nevidíš, když nemiluješ bližního, kterého vidíš?

Kdo nemiluje, nepoznal BOha, neboť Růh je láska.

1. Ep. Janova 4,8

Až na sklonku dne stane u tvých dveří smrt, jaké bohatství jí nabídneš? Podám jí plný svůj život, nenechám ji odejít s prázdnou až stane u mých dveří. Všechny noci podzimu a jar, všechny večery lily svou šťávu do poháru mého života, mé srdce se pod dotekem světel a stínů, radostí a žalů naplnilo mnoha plody a květy.

Všechno bohatství, jež jsem tak nashromáždil, všechny zásoby, jež jsem tak dlouho shromáždil, to vše nabídnu smrti, až stane u mých dveří.

Rabindranáth Thákur

Jako lakomec touží po zlatě, tak srdce at' touží po Bohu.

Ramakrišna

V tomto mém životě jsem se setkal se šesti velkými "B":
BIBLE, BHAGAVADGITA, BUDDHA, BŘEZINA, BÍLEK a
BRUNTON.

Jindřich Lorenz

Tuto stránku připravil bratr Jindřich Lorenz.

ŽENY A UNITÁŘSTVÍ

Recenze a poznámky ke knize „První dáma na kazatelně“ - životopis Elsie Chamberlainové, Janette Williams(ová), The Book Guild, Lb.5,99

To, že české unitářství mělo první ženu-duchovni v sestře Rev. Bohdaně Hašplové v třicátých letech, je nám unitářům známo. Ale jak to bylo v Anglii, o tom se píše ve shora jmenované knize, o které byla zajímavá recenze z pera ředitelky Channingovy školy Isabel Raphaelové v časopise THE INQUIRER 7328.

Tato kniha je důležitým čtením pro každého, kdo se zajímá o postavení ženy v duchovní službě. O Elsie Chamberlainové platí, že byla v mnoha směrech první, byla první ženskou kaplankou v armádě, první předsedkyní Kongregační Unie Anglie a Walesu, první ženou, která v rozhlase vedla vysílání pod názvem „Každodenní služba“. Skutečně, jak její manžel poznamenal, Elsie byla první třídou ve všem co konala. Co však v jejím životopise čtenáře nejvíce udivuje je cena, kterou musela zaplatit za tyto své úspěchy, a odvaha a veselost s jakou se potýkala s odpůrci na této své cestě.

Narodila se v roce 1910 a nabyla vzdělání v Channingově škole. Elsie měla mnoho talentů. Vysoká, pohledná a atletická, chtěla se nejprve věnovat vyučování nebo hře na housle a její první zaměstnání bylo návrhářství oděvů. Jednoduchá rutina ji nudila, ona potřebovala na něco odpovídat, porvat se s něčím neočekávaným a jejím největším darem bylo umění jednat s lidmi. První její překážkou, která se jí postavila do cesty, bylo zjištění v roce 1923, že kongregační teologické školy nepřijímaly ženy a tak se zapsala v Londýně na King's College k získání bakalářství teologie. Následně pak absolvovala ještě dvouletý kurs kongregační a mladá reverendka Elsie Chamberlainová zahájila svou duchovenskou kariéru v prvních dvou letech II. světové války. Ale Elsie neopustila King's College pouze s reverendskou hodností, ale se zásnubním prstenem anglikánského reverenda Johna Garringtona. Vyprávění o jejich zmařené lásce není zrovna čtení příliš radostné. Oba byli oddáni zcela a bez výhrad své církvi a své víře, ale očekávalo se, že Elsie se podřídí autoritě anglikánské církve. Nejdříve byla odvedena jako důstojník Royal Airforce (RAF), až lord Stansgate prosadil její

status jako kaplan. To ale mělo za následek, že reverend Garrington by nikdy nedostal faru v Anglikánské církvi, pokud by zůstal „zasnouben s tím zdravotním důstojníkem“ Elsie Chamberlainovou. Její korespondence s Londýnským Biskupem je plná utrpení. Bylo jí už 36 let a její zasnoubení trvalo 10 let, když napsala: „Má idea manželství spočívá ve vytvoření rodiny a jestliže budeme čekat příliš dlouho, tak už k tomu nedojde.“

Když se konečně v roce 1947 provdala, tak už její naděje naplněna nebyla. Velmi trpěla zánětem kloubů a musela svatební uličkou kulhat, avšak jejich zářící svatební fotografie přiměla cizího člověka v Australii napsat, že oba manželé se dívali na svět jako na velký vtíp.

Elsie skutečně potřebovala k tomu, aby se prosadila, velký smysl pro humor. Stínem jejích úspěchů byla její nemoc, utrpení ze ztrát jí blízkých a z mnohých nepochopení, zvláště v době, kdy sama velmi respektována a milována, dostala náhle vyhozov z místa producentky pořadu „Pozdvihněte srdce svá“ a když její kongregační církev se spojila se Sjedenocnou reformační církví.

Elsie byla vždy proti silné autoritě v církvi a věřila, že věřící by neměli být svazováni nařízeními synody. Ačkoli toužila po jednotě, měla to být „jednota v rozmanitosti“ podle unitářského učení, kterého se jí dostalo na Channingově učilišti.

Elsie Chamberlainová byla skvělou ženou, jejíž vášnivá víra a zároveň inteligence vyzařovala na každého, kdo s ní přišel do styku. Uměla se i rozlobit, což dosvědčovala její adoptivní dcera Janette, ale jenom tehdy, když viděla, že morální zásady jsou pošlapávány nebo obcházeny. Byla by se jistě radovala v dnešním církevním boji za ordinaci žen a byla by pyšná na to, že žena, která je unitářskou duchovní, je nyní guvernérkou její staré školy.

Toto je inspirující čtení. Janette Wiliamsová není profesionální spisovatelkou. Její styl je intimní až anekdotický, ale inspirace Elsie Chamberlainové vyzařuje jak z textu, tak i z fotografií.

(Volně přeložil

M.M.)

Ralph Waldo Trine.

CESTA K VNITŘNÍMU ŽIVOTU

Veškerý život vyvěrá z nitra. To je fakt, jenž musí být znovu a znovu opakován. Životní prameny vyvěrají z nitra, proto bychom měli věnovat více času a pozornosti vnitřnímu životu, než se obvykle - zvláště na Západě - stává.

Nic nám tolik neprospěje, jako když každý den se alespoň na malou chvíli uchýlíme do "samoty". Je nám toho zapotřebí, abychom rozřešili problémy svého ducha a tedy i svého života: abychom lépe promysleli vyšší životní cíle. abychom si jasněji uvědomili věci, na které musíme upoutat a soustředit své MYŠLENKY, abychom stále obnovovali a udržovali živý styk s NEKONEČNEM: abychom ve vřavě a lomozu všedního života neztráceli vědomí, že DUCH NEKONEČNÉHO ŽIVOTA A SÍLY, který je podkladem všeho, působí ve všech a skrze všechny, neboť je zdrojem veškerého života a je též zdrojem života našeho a pramenem naší síly, že bez Něho síla a život nemohou existovat.

Kdo si uvědomí tento fakt a žije stále v tomto vědomí, ten vpravdě našel KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ, jež je svou podstatou duchovní a nemůže být jiné. Nalezneme je jedině ve svém NITRU, ve své duši...Tím, že jsme si vědomi pravdy, že naše bytost je svou podstatou jedna s božským životem. Proto se nebráníme tomu, aby božský život k nám promlouval a námi se projevoval. Takovým způsobem dospějeme až k tomu, že budeme stále "kráčet s Bohem" a VĚDOMÍ BOHA bude živou skutečností našeho BYTÍ.

Čím hlouběji pak bude toto VĚDOMÍ BOHA pronikat naše myšlenky a činy, tím více vzroste naše MOUROST, PROZÍRAVOST a naše SÍLA.

TOTO VĚDOMÍ BOHA V LIDSKÉ DUŠI JE
PODSTATOU, SOUHRNEM A OBSAHEM
VŠEHO NÁBOŽENSTVÍ.

(Zasláno - nepodepsáno)

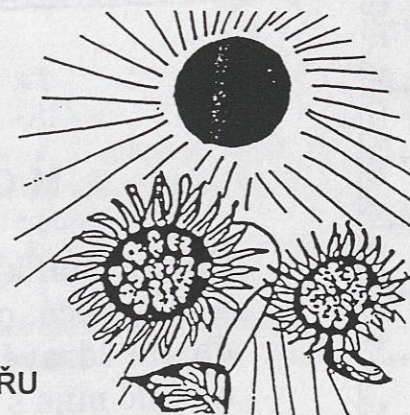
DEDIKACE PRO NOVÝ VĚK

Společně s mnohými lidmi, žijícími v různých částech světa, jsme odhodláni dávat svůj um, své síly a schopnosti do služeb nového světa a probuzeného lidství.

Učiníme vše, co bude v naší moci, abychom uspíšili rozkvět nového věku, v němž lidé budou mít porozumění pro potřeby druhých, budou se podílet na jejich radostech i žalech a příkazem tu bude upřímná spolupráce, zajišťující všem možnost plně rozvíjet své tvůrčí schopnosti a nadání, probouzet v sobě vyšší mravní a duchovní vlastnosti ku prospěchu svému a svých bližních, a tak postupně uskutečňovat království boží na zemi.

Kéž dobrá vůle a duch spolupráce řídí naše mezilidské vztahy.

Z pozůstalosti pani Edith Naviny Holzové.

DUCHOVNÍ CESTA A VÍRA UNITÁŘŮ

1. Věříme v jeden základ vesmíru a života, který je různě nazýván a chápán.
2. Věříme, že různí proroci, zvěstovatelé a geniové pochopili smysl života a jeho základ a snažili se šířit tuto ideu mezi lidmi.
3. Unitáři, vycházející z křesťanství, přijímají učení Ježíše Nazaretského a snaží se podle něho žít. Nezavrhují však kladné myšlenky jiných náboženských geniů.
4. Věříme, že Bůh tento svět, vesmír a kosmické soustavy neustále tvoří.
5. Na této Zemi jsme to my lidé, kteří mají odstraňovat zlo způsobované našimi nedostatky a nepochopení smyslu života.
6. Věříme s Komenským, že člověk nepoznává dostatečně ani sebe sama a teprve když „najde se v sobě samém, najde snadno v sobě Boha.
7. V úsilí o vyšší mravnost klademe hlavní důraz na odpovědnost.
8. Věříme v pozitivní vliv úcty k veškerému životu, jakož i k přírodě.
9. Jsme pro uplatňování demokratického systému v životě společenském, politickém i náboženském.
10. Budeme se vždy snažit o uplatňování etických zásad, které vyplývají z duchovního základu unitářství.

MODLITBA

Dej mi chuť k jídlu, Pane,
a taky něco, co bych jed',
dej mi zdravé tělo, Pane
a nauč mne s ním zacházet.
Dej mi zdravou mysl, Pane,
abych uměl vidět dobro kolem nás,
ať se hříchem nevydělám
a umím napravit jej včas.

Dej mi mladou duši, Pane,
ať nenaříká, nereptá,
ať neberu příliš vážně
své pošetilé, malé "já".
Dej mi humor, prosím,
a milost, abych uměl chápat vtip,
ať mám radost ze života
a umím druhé potěšit.

Thomas Moore

NA LEHČÍ NOTEČKU

(Dle časopisu THE UNITARIAN)

Jedné neděle vstoupil duchovní do kostela a zklamaně hleděl na jediného návštěvníka farmáře. Nevěda zda má uskutečnit bohoslužbu, otázal se na to návštěvníka. Ten nezaváhal a pravil:

„Když jdu nakrmit husy a jen jedna husa přijde, neodešlu ji pryč hladovou.“

Dojat touto jednoduchou analogií, vstoupil duchovní na kazatelnu a přednesl vášnivé a dlouhé kázání. „Líbilo se vám mé kázání?“, zeptal se duchovní farmáře.

Ten mu na to odpověděl: „Když přijde ke krmení jen jedna husa, nedám ji celý džber krmiva.“

Milovník přírody se procházel kolem venkovského kostelíka, aby si poslechl cvrkot cvrčků na kostelním hřbitově. Byl právě zaposlouchán do jejich cvrkotu, když jiný chodec krácející kolem kostelíka, kde právě zkoušel pěvecký sbor, poznamenal: „Není to překrásné?“ „Ano, ano,“ odpověděl kolemjdoucimu, „a jenom si představte, že ty zvuky vyluzují jednoduše tím, že třou o sebe nožičkami.“

(Došlo z Plymouthu)

Děti mají ohromný talent k vymyšlení vysvětlení, kde dospělí zůstávají bezradní. Dvě sestřičky si prohlížely knížku s náboženskými obrázky. Když uviděly obrázek Marie a Ježíška, jedna se otázala: „Tady je Ježíšek s maminkou a kde je jeho otec? Druhá dívenka se na chvíli zamyslela a pak povídá té mladší: „Ten přece musel ten obrázek vyfotit.“

(Kendal)

Skotský návštěvník Svaté země byl pobouřen vysokou cenou za projíždku lodí po Galilejském jezeře. Stěžuje si průvodci cizinců: „Za tuto cenu bych doma mohl najmout loď na projíždku po jezeře Loch Lamond na celý týden.“ „Ale pane,“ odpověděl průvodce, „toto jsou vody, po kterých krácel sám Pán Ježíš.“

„To se tedy nedivím, že jenom krácel,“ odpověděl Skot.

(Bristol)

**OBEC UNITÁŘŮ V BRNĚ
PROGRAM NA MĚSÍC
BŘEZEN 2000**

Shromáždění se konají v kinosále, Radnická 4, 1.p.
začátek je v 17,00, vstup do sálu v 16,45 hodin -
konec v 18,45 hodin)

**3.3.Dr.B.Houser: STÁLE ŽIVÝ MISTR
ECKHART**

**10.3. Rev.M.Mikota: JAK ČELIT OSUDU?
PREDESTINACE NEBO KARMA?**

17.3. Dr.M.Škárová: ODPUŠTĚNÍ A USMÍŘENÍ

24.3. Rev.J.Plotěná: JSOU UNITÁŘI KŘESŤANY?

**31.3. Dipl.tech.M.Kopřiva: ZÁZRAKY PSYCHO-
TRONIKY v oblasti prevence, diagnostiky
a celostní léčby**

**SEMINÁŘ sestry Rev. J. Plotěné SEBEPOZNÁVÁNÍ
NA DUCHOVNÍ CESTĚ** se koná v prostředí stylového
klubu NEFTALIM, Kopečná 37 (Z ulice Pekařské vlevo
po schodech dolů) každou druhou středu v měsíci
vždy v 17 hodin - v březnu tedy 8.3. a 22.3.

**22.3. uvítáme jako hosta
profesorku PhDr.M.Paulíčkovou
s přednáškou**

VLIV POČÍTAČŮ NA LIDSKÉ ZDRAVÍ

Časopis brněnských unitářů **POUTNÍK**, jakož i kniha
Dr.B.Housera **SNY NEPROBUZENÉHO**
jsou k dostání vždy v pátek na shromáždění.